

Диспозитив

Член 3 и член 4, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство във връзка със съображение 16 от тази директива, както и член 47, втора алинея и член 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат в рамките на наказателно производство, образувано срещу две лица, една национална юрисдикция, най-напред, да приеме с определение изявлението на първото лице, че е виновно за извършване на деянията, посочени в обвинителния акт, за които се твърди, че са извършени в съучастие с второто лице, което не се признава за виновно, а впоследствие, след събиране на доказателства относно деянията, в които е обвинено второто лице, да се произнесе по неговата вина, при условие, от една страна, че посочването на второто лице като съизвършител на твърдените деяния е необходимо за квалифицирането на правната отговорност на лицето, което е заявило, че е виновно, и от друга страна, че в същото това определение и/или обвинителният акт, на който то се позовава, ясно се посочва, че вината на второто лице не е легитимно установена и за нея ще се събират доказателства и ще се приеме отделно решение.

(¹) ОВ С 44, 4.2.2019 г.

Определение на Съда (осми състав) от 28 май 2020 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Köln — Германия) — FZ/DER Touristik GmbH

(Дело C-153/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Член 12 — Пакетна екскурзия — Голямо закъснение на полети — Обезщетяване на пътниците — Допълнително обезщетяване — Право на пътника на намаляване на цената за пътуване)

(2020/C 287/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Köln

Страни в главното производство

Ищец: FZ

Ответник: DER Touristik GmbH

Диспозитив

Член 12 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска възможността пътник, който вече е получил обезщетение по член 7 от този регламент, да бъде обезщетен въз основа на предвидено в законодателството на съответната държава членка право на намаляване на цената за пътуване, с което разполага срещу туроператора, доколкото последното обезщетение се предоставя за индивидуална вреда, причинена при някоя от предвидените в член 1, параграф 1 от посочения регламент хипотези, което запитващата юрисдикция следва да провери.

(¹) ОВ С 182, 27.5.2019 г.